

עפ"ת (מרכז) 5512-01-17 - רונן גיאר נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 5512-01-17 - רונן גיאר נ' מדינת ישראל מוחזי מרכז
עפ"ת (מרכז) 5512-01-17

רונן גיאר

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המוחזי מרכז-לוד

[09.03.2017]

לפני כבוד השופט נאוה בכור
המערער וב"כ - עו"ד אשר ארבל
ב"כ המשיבה - עו"ד מירי ביטון הראל

פסק דין

1. בפניו ערעור על פסק דין של ביום"ש קמא (בימ"ש השלום לתעבורה בפתח-תקווה) מיום 16.9.16 (כב' השו' של זינגר שמא) בהuder המערער, ועל החלטתה של כב' השו' רות רז שלא לבטל את פסק הדין (מיום 19.12.16) - כאשר בגדירו של פסק הדין נדון המערער לכנס בסך 1,500 ל"ג, חודשיים פסילה בפועל, הפעלה של 4 חודשים פסילה בפועל במצטבר, פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים וכל זאת בגין עבירה של שימוש במכשיר טלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, מיום 10.6.15.

2. בהודעת העורר ציין ב"כ המערער כי למרות שמרשו ביקש להישפט - לא קיבל את הזימון לדין ביום 19.9.16. בנוספ' יג严肃 דין אם לא יבוטל פסק הדין בהuder, וזאת מחמת העובדה כי מרשו קופר בעבירה שיוחסה לו.

3. אין מחלוקת כי קיים אישור מסירה בתיק על כי הזימון ליום 19.9.16 לא נדרש, ציין שם המוסר (דרור) ביום 3.4.16 לכתובות מגוריו של המערער.

4. ב"כ המשיבה עותרת לדחית העורור על כי לא נפל פגם בפסק דין של בית משפט קמא כמו גם בהחלטתו שלא להורות על ביטול פסק הדין על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ, וזאת מחמת העובדה כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבות הנאים לדין ולא נמצא חשש לעיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. בטיעוניה הצבעה על גלון הרשותי הקודמות של המערער הכלול עבירות רבות, לרבות בגין שימוש בטלפון בעת שהרכב נע ולא באמצעות מיקרופון - עבירה בה הורשע, והוא נשואת העורור.

5. לאחר שנדרשתי לティיעוני הצדדים - דין הערעור להידחות. לא נסתירה חזקת המסירה בתקנה 44 لتיקנות סדר הדין הפלילי, לפיה קיימת חזקה כי הנאשם קיבל את הזמנה דין לעולה ממשלו החזמנה בדוואר רשום ואי לקייתה באשר לא נדרשה. המערער אمنם ביקש להישפט - אך באותה מידה לא התיצב לדין למרות שנדרש לעשות כן על פי הזימון אליו לכתובתו בדוואר רשום - ובלא כל סיבה מוצדקת הנראית לעין.
- מצין כי בהודעת הערעור אף ציין המערער כי במקומם מגורי מתגוררים נוספים הנושאים את אותו שם משפחה - אך טענה זו נותרה כללית ובעלמא ללא כל ראייה לה.
- באשר לחשש לעיוות דין - לא שוכנעת כי אכן כך יארע אם לא יבוטל פסק הדין של בית משפט קמא, לא הובאה בפני אלא טענה כללית כי המערער לא ביצע את העבירה - ובהתאם להרשעות המכובדות כעולה מגילון הרשעות התעבורתיות שלו - אין מקום לקבל טענה כללית זו.
6. נכון כל האמור - לא מצאתי גם להתערב בפסקת בית משפט קמא אזהות קביעה הפסילה על תנאי שהופעלה - במצטבר לפסילה שנקבעה, ובמשך הכל 6 חודשים לפסילה בפועל, בנוסף לכל רכיבי הענישה האחרים.
7. נכון כל האמור הערעור נדחה.

החלטה

רישיונו של המערער יופק עד ליום 13.3.17 ساعה 10:00.
ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ז, 09/03/2017 במעמד הנוכחים.